

Posvetovanje izdajateljev industrijskega in lokalnega tiska v Velenju

Posvetovanje urednikov industrijskih časopisov in glasnikov se je vršilo na pobudo in v organizaciji urednika »Cinkarnarja« iz Celja v torek dne 19. julija 1955.

»Konoplan« sta na tem sestanku zastopala dva predstavnika našega uredništva.

Posvetovanje samo se je vršilo v klubskih prostorih restavracije »Velenjsko jezero« ter je kraj, v kolikor upoštevamo idiličnost, v polni meri ustrezal zahtevam organizacije. Seveda je povzročilo nekaj težav zelo tople vreme, ki je prav na ta dan pokazalo, da na našem planetu še vedno obstajajo prava poletja.

Ob 10. uri predpoldne je organizator posvetovanja, urednik »Cinkarnarja«, otvoril to prvo posvetovanje za urednike in ostale člane uredništev kolektivnih in lokalnih glasil v LRS. Po kratkem pozdravu vseh navzočih je posebno pozdravil v naši sredi sekretarja istega foruma tov. iz Duge rese in zastopnika novinarjev LRS iz Ljubljane. Predlagani dnevni red je bil soglasno sprejet in je bil tale:

1. Poročilo s posvetovanja v Leščah pri Dugi Resi.
2. Izvolitev koordinacijskega odbora urednikov kolektivnega tiska za LRS.
3. Diskusija.
4. Sklepi.
5. Slučajnosti.

Poročilo s posvetovanja v Leščah je bilo v precej izčrpnih obliki objavljeno v »Cinkarnarju« ter ga lahko bralci »Konoplana« čitajo v dnevni sobi stanovanjskega bloka Induplati. K temu poročilu bi omenil zgodovino teh posvetovanj, ki segajo že nekaj let nazaj in so bila leta 1954 v Borovu, leta 1955 pa v Leščah in sedaj to republiško posvetovanje v Velenju.

Iz poročila kakor tudi iz diskusije se je videlo, da so taka posvetovanja nujno potrebna ter daje posameznim delavcem pri izdajanju kolektivnih glasil novih smernic in navodil. Podobno posvetovanje je bilo junija meseca za LRH v Slavonskem Brodu. Poročilo navaja sicer netočno število izdajateljev kolektivnih glasil v FLRJ, ki znaša od 60 do 80 časopisov. Prav to število dokazuje, koliko možnosti in smeri lahko zasleduje tako število uredništev ter je bilo sklicanje posvetovanja že klic nujnosti. Vkljub temu pa niso smatrali vsi prizadeti za potrebno, da se vključijo v to skupnost, kar je to posvetovanje v neki meri obsodilo, vendar prešlo preko podrobnejše graje. Naloga plenumov teh posvetovanj je zgolj instruktivna ter naj olajšuje in pospešuje razvoj naših internih listov. Ustanavljanje podobnih glasil se v vse večji meri uvaja tudi v ostalih zahodnoevropskih deželah, predvsem v Ameriki.

V slovenski koordinacijski odbor so bili izvoljeni predstavniki kolektivov Cinkarna — Celje (Cinkarnar), Izolirka — Ljubljana (Izolirka), Železarna — Jesenice (Jeseniški železar), Rudnik Velenje (Velenjski rudar) in Uprava za ceste za LRS, tehnična sekcija Maribor (Glas cestarjev).

Diskusija je pokazala razlike pri izdajanju glasil tako v materialnem pogledu kakor tudi po vsebini. Približno polovica izdajateljev izdaja svoje časopise ljudem brezplačno ter člankov ne honorira. Ostala polovica honorira dopisnike in list prodaja po 10 din. Enotnega zaključka plenum ni sprejel, ker zavisi način razpečavanja lista od okolnosti, katere najbolj ustrezajo. Mnogo večja je razlika po vsebini listov. Upam si trditi, da je naš »Konoplan« v tem pogledu najbolj reven časopis, saj izhajajo v drugih kolektivnih širim po Sloveniji in v Hrvatski časopisi na enostavnem roto-papirju v normalnem časopisnem formatu tudi dvakrat mesečno in obsegajo posamezne številke 8 do 12 strani. Cela vrsta časopisov pa izhaja na kvalitetno enakem papirju kakor naš »Konoplan«, toda v obliki brošure, ki obsega tudi do 30 strani v eni izdaji. Seveda niso pri teh izdajah redki primeri, ko imajo prizadeta uredništva poklicnega novinarja kot glavnega in odgovornega urednika, kar le-temu znatno olajšuje delo.

Tudi dostavljanje raznih poročil in novic iz posameznih obratnih oddelkov je pri večini dobro urejeno. Uredništvo prejme razne dopise, katere nato objavlja ter dá tako v vednost celotnemu kolektivu ali okolici. Pri nas na žalost s tem načinom še nismo prodrli. Težav je vedno dovolj in jih nikdar ne zmanjka. Toda z dobro voljo bi lahko tudi naše uredništvo prebredlo največje in se rešilo dolgovernih člankov. Posebno važnost polagajo posamezna uredništva slikovni ilustraciji, kar v neki meri tudi mi prakticiramo.

Finančno kakor vsebinsko je naš »Konoplan« verjetno tudi eden najcenejših listov, saj stanejo nekatera uredništva posamezne izdaje 100.000 din in preko ter je neko uredništvo plačalo za praznik podjetja za jubilejno številko svojega glasila celo 243.000 din. Na vprašanje, od kod jemljejo denar za poravnavo teh računov, so izjavili, da gre to v materialne stroške in deloma v reklamne stroške, za kar od časa do časa objavijo reklamno notico za svoje izdelke. Tudi naš »Konoplan« bi lahko posnemal takšno finansiranje, saj je bil sprejet sklep na tem posvetovanju, da bodo posamezna uredništva dostavljala po en izvod svojega glasila vsem uredništvom, katera bodo na listi koordinacijskega odbora. Na ta način se lahko zagovarja objavljanje reklamnih oglasov, saj pojde list v vse kraje in kote Slovenije, Hrvatske in Srbije. S časom se bo ta delokrog še povečal na Bosno in Hercegovino ter na Makedonijo. Naši bralci (v dnevni sobi stanovanjskega bloka Induplati) pa bodo imeli priliko čitati marsikateri zanimiv oglas, ki navaja izdelke naših tovarn, a nam iz tega ali onega razloga niso poznani.

Takšna in podobna vprašanja so se obravnavala poleg vprašanja, kaj naj pišejo posamezni listi.

Na prvem zasedanju urednikov glasil delovnih kolektivov LRS dne 19. julija 1955 v Velenju so bili sprejeti naslednji sklepi:

1. Apelira se na organe samoupravljanja, sindikalne podružnice in politične organizacije v podjetjih in v okviru komun, da dajo vso možno materialno in moralno pomoč glasilom delovnih kolektivov z ozirom na njihovo splošno važnost.

2. Dosedanje iskušnje so pokazale, da je večina redakcijskih odborov naših glasil delovnih kolektivov pasivna, iz česar izhaja, da večina dela sloni le na ramah odgovornih urednikov; zato je nujno, da se vzpostavijo res delavni uredniški odbori.

Apeliramo na podjetja in ustanove, da v okviru možnosti omogočijo članom redakcijskih odborov nemoteno delo.

3. Kjer obstajajo možnosti in je podana materialna osnova, priporočamo, da se nastavi profesionalnega odgovornega urednika. To nujno narekujejo vsestranske perspektive nadaljnega dela in razvoja tovarniškega tiska.

4. Vse redakcije se obvezujejo, da bodo po en brezplačen izvod vsake številke svojega glasila dostavljale vsaki redakciji, ki bo na seznamu koordinacijskega odbora FLRJ.

5. Za poglobitev stikov in medsebojnega spoznavanja problematičnih vprašanj in v zvezi s tem za izboljšanje dela naj se občasno vršijo medsebojni obiski urednikov.

Na uprave podjetij in vodstvo ustanov apeliramo, da te obiske v vsakem oziru omogočijo in podpro.

6. Za ureditev vseh organizacijskih vprašanj in za redne stike z društvom novinarjev LRS ter komisijo za tisk skrbi in odgovarja na današnjem posvetovanju izvoljeni koordinacijski odbor tovarniškega in komunalnega tiska.

7. Prihodnji plenum urednikov bo v drugi polovici septembra v organizaciji uredništva »Zelezarja« na Jesenicah.

8. Ti sklepi se dostavijo v čim krajšem času vsem uredništvom in upravnim odborom podjetij in ustanov, kjer izhajajo kolektivna glasila.

Slučajnosti ni bilo, ker so bile le-te, v kolikor jih je bilo, obravnavane že pod točko diskusija.

Vodja tega prvega posvetovanja, tov. Stadler Janko, urednik »Cinkarnarja« iz Celja, je ob 17. uri 30 min. zaključil posvetovanje.

Spomini na dopust

Za letošnji dopust smo se pripravili v naši družini kar najresneje. Starejša hčerka, ki ji je bilo spomladi 7 let se je v vrtcu učila nemščine, žena je še obiskala ljubljanske trgovine, jaz pa sem vmes interveniral pri delavskem svetu, kaj je z dobičkom. Ta sistem se je obnesel in tako zna hčerka nekaj besed nemško, žena je kupila novo kopalno obleko, tričetrtlače in sandale iz polivinila, jaz pa sem v podjetju prejel dobiček 1500 din.

Glede kraja, kam naj jo mahmemo za dopustne dni, se mi ni bilo treba prerekat, ker bi bila vsaka beseda bob ob steno. Odločila je žena — in odločila se je za Rab.

Zvečer smo se odpravili. Žena je imela v naročju sina, kateremu je šele petnajst mesecev, starejša hčerka je nesla športno pompaduro, sam pa sem se po nasvetu žene otovoril z dvema kovčkoma. Vlak je bil v Ljubljani že poln in smo bili mi štirje veseli, da je lahko sedela žena z našim najmlajšim. Hčerka je sedla na kovček, sam pa sem za spremembo držal skozi okno enkrat hlačke enkrat plenice, ki jih je sproti močil naš sin. Dobro, da smo potovali ponoči, sicer bi prebivalci ob progi mislili, da jim maham v pozdrav, kar pa nisem. Nu, na Reki smo srečno izstopili in potem sem se postavil v vrsto za vozne listke za vožnjo s parnikom. Po dveh urah čakanja sem dobil tudi te in da mi ni bilo dolgčas, me je hčerka od časa do časa nažicala za kovače, ki jih je potrošila za sladole. Treba je razumeti doraščajočo mladino in — jaz jo razumem.

Na parniku je bilo slabše. Veter je gugal ladjo in obračal želodce. Tako je žena ponesnažila sina, ki ji je spal v naročju, sam pa sem tolažil sebe in hčerko ter skrbel poleg tega, da se je žena zopet ocedila.

Na Rabu smo dobili sobo. Bila je lepa velika soba, za dopust celo prevelika, a nam je ugajala. Toda žena je imela svoje muhe in prvo kar sva naredila je bilo, da smo unili in dali v posteljo naše otroke. Nato se je pričelo premikanje pohištva, ki ni stalo tako, kakor bi žena to rada imela in, kakor je vajena, kakor me je prepričevala. Da se stvar čim prej uredi, sva se takoj lotila dela ter premikala omare in postelje s pečima otrokoma vse do večera, ko je stalo pohištvo spet na istem mestu kakor je bilo, ko smo vstopili v sobo. Čeprav je bilo delo brez koristi, smo imeli do premikanja vse pravice, ker smo plačali najemnino sobe, kakor mi je to zadrževala žena.

Po večerji smo hitro zaspali ob zvokih nekega orkestra, ki se je pozno v noč trudil, da bi enkrat zaigral kako pošteno.

Lepo jutro nas je našlo že ob obali in ne dolgo potem sem že užival lepote morskega kopanja, katere mi je pa žena kratila z obale in me klicala ven, češ ona sama ne bo sedela tam, plavati pa ne zna. Vdal sem se v usodo ter odslej z obale gledal ostale dopustnike, ki so čofotali po vodi.

Stanovali smo privatno, a hranili smo se v hotelu. Tam smo seveda bili inozemci, za kar se je morala učiti hčerka nemško. Pri tem sporazumevanju smo ugotovili, da zna naša hčerka bolje nemško kot žena, sam pa sem dal natakarku dve nemški marki napitnine. Ta denar mi je dal bratranec, ki je bil pozimi službeno v inozemstvu. Reakcija je bila tu in smo bili hitro postreženi, medtem ko so ostali dopustniki čakali na kosilo ali večerjo tudi po dve uri. Drugi dan je bilo oblačno in pihal je hladen veter, pa smo zato sedeli v hotelu in igrali inozemce. Vse bi bilo v redu, da nam ni zmanjkalo besed in smo se pričeli pogovarjati po domače. Seveda je na to kot prvi reagiral gospod konobar, ki nas je pustil čakati odslej še dalj kakor ostale goste. Navsezadnje je imel prav, in jaz kot kulturni človek ne krivim hčerke niti sebe, ampak vreme. Ker je deževalo še drugi, tretji in četrti dan, je žena odločila, da lahko preživi tak dopust tudi doma. Odpovedali smo sobo ter se odpeljali pri najlepšem vremenu. Hčerka in žena sta me postrani gledali, zato sem moral tudi sam uvideti, da sem za to kriv jaz. Le sin je veselo čeblljal tjavendan.

Na povratku domov me je še sprevodnik olajšal za 50 dinarjev, ker sem sedel v oddelku za matere in otroke, ki je bil prazen. Seveda sem jih plačal ter stopil ni prepohl hodnik potnikov in kovčkov. Odprl sem okno ter vesel, da je dopusta konec, mahal z mokro pleničko in se veselil domačega udobja.

Doma je doma. Ker sem prost, hodim namesto žene po mleko in v trgovine, urejujem v največji vročini vrt, ker je za to le tedaj čas; popoldne sem se moral obleči in z ženo iti na sprehod po zaprašenih cestah, da ji ni bilo dolgčas; hčerka se pa hvali okoli, kako je bilo na dopustu lepo.

K sreči bo kmalu petnajsti in bom dobil v tovarni denar, ki ga že dva dni nimam več. Za prihodnje leto bom pa predlagal, naj uvedejo posebne doklade za dopust v inozemski valuti, da bomo lahko tudi v slabem vremenu igrali tuje, ker domačini pri domačinih nič ne pomenijo.

Čuvajmo naše stroje — zastoji strojev so izpad produkcije

V naši dobi, dobi hitrega razvoja tehnike, stroji izredno hitro zastarajo. Stroj, ki je bil včeraj nov in moderen, danes ni več in jutri bodo že s pomilovanjem gledali nanj. Zato mora stroj v svoji kratki življenjski dobi dati vse od sebe, nobenih nepotrebnih okvar in s tem izpada produkcije ne prenese, ker čas teče, čeprav stroj stoji.

Vsi konstruktorji težijo za tem, da izdelajo stroj iz najboljšega materiala, s čim manjšo možnostjo okvare, vse to, da bi povečali storilnost stroja, oziroma zmanjšali okvare in s tem izpad produkcije.

Povsod po svetu posvečajo negi strojev vse večjo pozornost. Stalno kontrolirajo pravičen tek stroja in posamezne nedostatke odpravijo, še preden pride do večje okvare. Glede mazanja se držijo točno predpisov tovarne, ki je stroj izdelala. Čim bolj se stroji modernizirajo, tem večja pazljivost in natančnost se zahteva od osebja, ki tem strojem streže; popravila takih strojev so običajno bolj zamotana in zahtevajo večje strokovno znanje. Vse to nas sili, da stalno spremljamo razvoj tehnike in se nenehno učimo pri drugih narodih, ki imajo tehnično popolnejše stroje, ter njih izkušnje in dognanja prilagodimo našim razmeram.

V naslednjih vrstah se bom dotaknil nekaterih stvari v naši tkalnici. Najprej bom kot primer navedel izvleček iz članka v nemški reviji MTB o vzdrževanju in reparaturah v tkalnicah. Pisec dotičnega članka navaja, da potrebuje velika tkalnica, kjer obratuje več kakor 700 RÜTTI-avtomatov v dveh izmenah, za vsa popravila samo enega ključavničarja in enega varilca. Mojster ima 70 avtomatov in z enim vlagalcem valjev skrbi za nemoteno obratovanje strojev. Stroji se pri vlaganju nove osnove očistijo in po mojstru pregledajo. Taka kontrola vzame približno 2 uri časa na leto za posamezen stroj, olajšana je seveda s tem, da vsak mojster kontrolira in popravlja samo en tip strojev in je zaradi te kontrole število zastojev zaradi okvar izredno nizko.

Kot drug primer navaja, da so ugotovili v neki drugi tkalnici s 300 statvami preko 2000 popravil samo zaradi odnehanih vijčnih zvez in zagvozd, kar zneso

6 % vseh popravil na leto. S skrbnejšo kontrolo bi ta popravila lahko odpadla in bi se dveurna letna kontrola kot v prejšnjem primeru sigurno izplačala.

V naši tkalnici se sicer ne moremo pohvaliti z najmodernejšimi stroji, niti z enotnim strojnim parkom, vendar pa bi se s skrbnejšo kontrolo in boljšo organizacijo marsikateri okvari izognili, odnosno skrajšali zastoje zaradi okvar.

Pri vlaganju nove osnove bi moral mojster natanko pregledati stroj in eventualne nedostatke odpraviti. Popravila v ključavničarski delavnici bi morala biti hitreje in solidneje izvršena in delo ključavničarjev ne bi smelo biti povod mojstrom za negodovanje.

V skladišču bi morali imeti standardno zalogo rezervnih delov vsaj za tiste stroje, ki jih imamo največ, in za tiste dele, ki se največ trošijo. Tudi čolničke, pikerje in ostale usnjene in lesene dele bi morali imeti dalj časa vskladiščene v tkalnici, ker se deli, ki se takoj po nakupu montirajo na statve, hitreje iztrošijo kot pa deli, ki so se z daljšim ležanjem v skladišču prilagodili temperaturi in vlagi tkalnice.

Pri nakupu rezervnih delov in utenzilij je treba bolj paziti na kvaliteto in ne samo na ceno, da se ne bi ponavljali primeri, kot jih imamo sedaj, ko nekateri pikerji tečejo samo nekaj ur. Taki primeri povzročajo poleg slabše kvalitete blaga in zastojev tudi nepotrebno obremenitev mojstra z delom, da mu ne ostane dovolj časa za kontrolo strojev.

Mnogo strojev je zelo izrabljenih in bi v normalnih razmerah zahtevali zamenjavo z novimi. Ker pa nam ekonomske prilike tega ne dovoljujejo, moramo pač misliti na sistematično obnovo strojev. V ta namen je potrebno nabaviti tudi večje nadomestne dele, kot so kolenčaste gredi, gredi sploh, zobata kolesa in podobno. Vse to nam je nujno potrebno, če hočemo, da nam stroji popolnoma ne propadejo, ker varjene gredi in varjena zobata kolesa so samo zasilna rešitev.

Za zaključek bi poudaril, da je treba biti pri delu s stroji natančen, ker lahko že majhen nedostatek privede do velike okvare, lahko pa tudi do nepopravljive škode.

—c L—

Upoštevaj!

Da bi dosegli čim boljše rezultate in čim višjo produkcijo, zmanjšali zastoje zaradi popravil na najmanjšo možno mero, moramo pri upravljanju s stroji upoštevati sledeče pripombe:

Ce stroj lepo teče, s tem ni rečeno, da bo tekel tako vedno.

Ne pozabi, da bo dobro delal, le v redu vzdrževan stroj.

Laže je vzdrževati pravilno reguliran stroj, kot pa spraviti v red zapuščen stroj.

Natanko opazuj delo vsakega posameznega mehanizma pri stroju, pri eventualnih napakah boš tako laže ugotovil pravilno lego posameznih delov stroja.

Stroj ni poizkusni zajec; nepotrebni poizkusi več škodujejo, kot pa koristijo.

Samo malo zamišljenih izboljšav se tekom časa izkaže kot takih.

Ne misli, ker je olje včasih umazano, da je umazana mazalno sredstvo.

Kapljica olja v luknjici za mazanje je več vredna kot mlaka olja pod strojem; toda oljni madež na tleh manj škoduje, kot če ležaj teče suh, oziroma nena-mazan.

Tudi luknjice za mazanje, ki jih ne vidimo, potrebujejo olja.

Ključna ne uporabljaj za preizkušanje svojih odvišnih moči.

Vijaki in matice niso stroju v okras, temveč za to, da se včasih po potrebi pričvrstijo.

Stroj je kakor človek; če boš lepo ravnal z njim, boš z malim trudom dosegel velike uspehe.

NOVOSTI

Mednarodnemu uradu za standarde v HAAGU je bil predložen v razpravo odnosno v potrditev nov predlog številčenja za vse preje, ki se uporabljajo v tekstilni stroki. Po tem predlogu naj bi pomenila številka preje število gramov, ki jih tehtta 1000 m dolgo predeno. Torej naj številka pove, koliko gramov tehtta predeno dolgo 1000 m. Številka preje bi bila lahko samo

celo število. Novi predlog bi bil posebno v predilnicah zelo dobrodošel, ker bi olajšal medfazno kontrolo.

Po tem predlogu se že številci preja v Španiji, vendar veljajo tam tudi ostali sistemi številčenja.

Dobre in slabe strani tega novega številčenja bo pokazala praksa in čas, vendar je treba pozdraviti zamisel enotnega številčenja, ki bi veljalo za vse preje po vsem svetu.

Preizkušajo nov način sušenja mokro predene ali mokro sukane preje. Preja se po tem načinu suši že na predilnem oziroma sukalnem stroju. Kot najboljše se je pokazalo sušenje z infrardečimi žarki.

Sušilna telesa so bila montirana na mizi prstančevega predilnega stroja in je ostalo pri odvajalni hitrosti 9,45 m na minuto še 18 % vlage v preji, ki se pa pri nadaljnjem previjanju na križno previjalnem stroju zmanjša na 12 %.

Stvar se nadalje preizkuša, posebno glede gospodarnosti takega sušenja.

(Po T. P.) — c L—

TISKANI VZORCI, GLEDANI Z OČMI PRODAJNEGA ODDELKA

Množica raznih barv, natisnjenih na tkanine, predstavlja po svoji različni kompoziciji in izbiri motiva več ali manj lep vzorec.

Kaj naj bi predstavljal deszen kot tak na tkanini, pa večina ljudi pojmuje različno.

Kadar si izbiramo deszen, ni važna samo estetika, ampak tudi okolje, kamor imamo namen deszen namestiti. To se pravi, imeti moramo okus ne samo za tkanine, ampak tudi smisel za dekoracijo. Teh ljudi pa je na žalost malo. Največ važnosti se polaga trenutno na vpijoče žive barve in realistične, fotogenične vzorce. Vsem tem, ki zagovarjajo ti zadnji težnji, manjka okus, katerega se seveda ne da dobiti brez prave vzgoje.

Zavese, ki jih izdelujejo poleg drugih artiklov tudi pri nas, naj bi predstavljale nekaj, kar bi dalo sobi ali kakemu drugemu prostoru estetski izgled, toplino, domačnost, skratka zaključno kompozicijo prostora. To naj bi bila glavna poteza za izbiro dekorativne tkanine.

Vsak vzorec mora vse od ideje, ki jo risar prenese na papir, preiti določeno pot do prodajnega oddelka. Tu, na koncu, pa se stvar obravnava drugače. Gleda se na blago s stališča prodajalne.

S kakšnimi očmi pravzaprav gledajo v prodajnem oddelku na tiskan vzorec? Tudi tiskano blago predstavlja za njih samo proizvod, katerega skušajo čim ugodneje prodati. Pri tem pa jim je vseeno, kakšna je potiskana kompozicija, le da ustreza tkanina kvalitetno. Iz tega se lahko ugotovi komercialni značaj, ki ga ima prodajni oddelek v tekstilni industriji. Če so kupci z blagom zadovoljni, je ljudem v prodajnem oddelku vseeno, če je določen deszen dosegel svoj namen.

Ne nazadnje moramo poudariti važnost komercialnega sektorja, kateri mora imeti situacijo krepko v rokah, ker je prav gotovo odvisno od komercialnega sektorja dobro poslovanje gospodarske ustanove. Komercialisti morajo poznati potrebe in želje kupecev, ki jih je treba vskladiti z okoljem in časom, v katerem se nekateri artikli proizvajajo.

Na koncu poudarjam, da je nastanek vzorca, njegova lepota in kvaliteta odvisna od vseh, ki več ali manj sodelujejo pri njegovem nastanku. Njih iznajdljivost, izkušnost in dober etičen okus bodo v končni fazi kronani v prodajnem oddelku z uspehom v realizaciji, kar pomeni, da bodo imeli v bodočnosti boljše pogoje za ustvarjanje.

KAKO SI OČISTIM MADEŽE Z OBLEKE?

Madež od piva očistim tako, da namažem madež z mlačno vodo, v kateri je 1 % salmijaka. Zatem prebršim umazano mesto z alkoholom.

Mastni madež očistim tako, da madež namočim v mlačno lužnato milnico ter nato očistim z alkoholom ali etrom.

Madež od likerja očistim tako, da umazano mesto namočim v mlačno raztopino 1 % salmijaka ter nato očistim z vročo vodo, v kateri je špirit ali benzin.

Madež od sadja očistim tako, da namočim umazano mesto za nekaj ur v raztopino salmijaka in mlačno vodo ter umazano mesto nato dobro operem ali še bolje, v kolikor to ne gre, da obdelam madež s klorom.

Madež od vina sperem tako, da namočim umazano mesto v šibko hidrosulfitno raztopino pri 60—70° C ter nato dobro sperem. Druga možnost je čiščenje v lahki belilni floti klora.

IZ UREDNISTVA

Uredništvo »Konoplana« je imelo svojo 9. redno sejo meseca julija ter je na tej seji sprejelo nekaj sklepov.

1. Ponovno se uvede rubrika »Vi vprašate — mi odgovarjamo«. (V tej rubriki bomo odgovorili na vsa vprašanja, katera bodo stavili na naš naslov delavci in nameščenci Induplati in se bodo le-ta nanašala na gospodarska in upravna vprašanja iz našega ožjega življenja.)

2. Uredništvo »Konoplana« bo priredilo v mesecu februarju 1956 zabavni večer z nagraditvijo najlepših mask. Vstopnice bodo po številu omejene in v predprodaji.

3. Vsaka slika-fotografija, posneta in izdelana v uredništvu, stane 50 din ter se plača takoj po prejemu izdelka.

4. Izid nagradnega žrebanja »Kdo ima vse številke Konoplana!« Prvo nagrado je prejel tov. dr. Jerovec Franc 1000 din, drugo in tretjo nagrado v znesku po 500 din sta prejeli tov. Kladnik Heda in Rode Rozka.

5. Zaradi nepopolnih podatkov niso vsi STIPI rekordi, objavljeni v 31. številki, pravilni. Pravilno se glasi: moški, skok v daljino Šoba Srečo 5,72 II. STIPI, ženske 400 m Stupar Iva 1,15 II. STIPI, disk Treven Pavla 20,10 m II. STIPI, streljanje Treven Pavla 26 krogov II. STIPI.

Urednik

SPORED FILMOV KINA »INDUPLATI«

- 16.—18. sept.: »Grof Monte Christo« II. del, ital.-franc. barvni film
 21.—22. sept.: »14 ur«, ameriški film
 24.—25. sept.: »Zeleni šal«, angleški film
 28.—29. sept.: »Ni malih grehov«, ameriški film
 1.—2. okt.: »Mladi ljubimci«, angleški film
 5.—6. okt.: »Očka vrni se!«, angleški film
 8.—9. okt.: »Julij Cesar«, ameriški film
 12.—15. okt.: »Mojstri ruskega baleta«, ruski barvni film
 15.—16. okt.: »Madame«, francoski film

Uprava kina INDUPLATI

Izdaja v 600 izvodih kolektiv tovarne »Induplati«
 Odgovorni urednik: Lipovšek Otmar
 Natisnila Triglavska tiskarna v Ljubljani